

Nuorttanaste
maksa ovta
kruvna jakko
dagast, blad-
de dinggu-
juvvu juokke
poasttarappe
lutte.

Nuorttanaste

Nuorttanaste
olgušboatta
guovte gærde
manost —
dam 15ad ja
dam 30ad
bæive juokke
manost.

Bajasrakadus- ja čuvvgitusbladde samidi.

»Gæca mon boadam farga«

»Leket maidai digis garvvasak.«

No. 13.

15ad Juli 1903.

5ad jakkodak.

Gæidno bestujubmai.

(Okta D. L. Moody oerro sarnin).
Lasse oundeb nummari.

Muttom oera bibalværsa, maid mon davja dam maņemus 2 jage læm adnam, læ Joh. 5, 24. Mu haledus læ, atte Ibmel dam čalaši din vaimoi ala ja boaldaši dam din sieloi sisa. Dat čuogja nævt: »Duodai, duodai cælkam mon digjidi: Gutte gulla mu sane ja osko sudnji, gutte læ mu vuolgatam, sust læ agalaš ællem.« Gite Ibmela dam sane oudast »sust læ.«

Mon legjim oundeb ækked muttom olbmai lutte sarnodamlanjast, gudek æi mattam rafhe gavdnat. Mon celkkim sigjidi: »Oskobetetgo di bibala?« »Oskop mi galle,« vastedegje si. Mon celkkim fast: »Mon jakam, atte mon matam digjidi čajetet, atte di epet osko. Ocet Joh. 5, 24.« Si ocece dam bajas. »Lokket dal,« celkkim mon, ja si lokke: »Gutte gulla mu sane. —« »Alma jakkebetet dam?« »Jakkep mi galle.« Si lokke viddasæbbo: »— ja osko sudnji, gutte læ mu vuolgatam —« »Di jakkebettet, atte Ibmel læ vuolgatam Jesusa.« »Jakkep mi galle,« vastedegje si. »Buorre læ, lokket viddasæbbo,« ja si lokke: »Sust læ agalaš ællem.« — »Di jakkebetet, atte dist læ agalaš ællem?« »Dam æp daga mi,« læi dalle vastadus. »A,« celkkim mon, die læige maid mon jurdašegjim, di epet jakke bibali. Mi riektaid læ dist dam lakai ovta bibalværsa luddet guovte sagjai ja dušše ovta værsabællai jakket, mutto i nubbai? Di oaidnebetet, atte dast čuožžo čielggaset: »Sust læ agalaš ællem, ja i son boade dubmui, mutto læ mannam jabmemest ællemi. Jos di oskobetet Ibmel sadnai, de di

mattebetet cælkket: »Mon læm boatam sævdnjadasat čuovgasi. Aito dalle, go mi dorvastep Ibmel sadnai, læ mist lonastus dam boddost. Mi æp darbaš jabmembæivvai æpge duobmo-bæivvai vuorddet ouddalgo dam aše čielggasen oažžop.«

„Valde, valde!“

Muttom nisson Glasgow gappugest bođi mu lusa ja celki: »Moody, don alelassi cælkak: »Valde, valde!« Čuožžogo bibalest goggoge dat sadne »valde! daihe lægo dat dušše sadne, maid don læk aldsesad valddam.« Mon celkkim: »Čuožžo gal; bibal læ oažžo dagjat mæsta dieva dam sanest. Dat læ maidai mæsta dat maņemus sadne bibalest. »Ja Vuoigna ja moarse cælkkeba: Boade! Ja gutte gulla, celkkus: Boade! Ja gutte goikka, botus! Ja gutte datto, valddus ællem čace ansaškættai!« »Vai nuft,« celki son, »mon im læk goassege ouddal dam oaidnam. Lægo dat buok, mi must læ dakkat?« — »Læ galle, bibal dam cælka.« Ja son valdi dastanaga juo. Ibmel cælkka olbmui: »Valde! Gi matta hettit min, go Ibmel cælkka dam? Buok bærgalagak helvetes æi mate vaivan suddolaš sielo hettit valddemest, go Ibmel cælkka »valde!« Mu rakis ustebidam, aiggobetetgo di »valddet« odn'ækked? Aiggobetetgo di diktet daid mavsolaš čoaggalmasaid mædda mannat alma Kristusa oažokæta, alma mattemataga bajasgæcastet ja cælkket: »Kristus læ mu bæste, Ibmel læ mu ačče ja alme læ mu sida.«?

Muttom atestusain ocece siello.

Muttom nisson bođi mu dalloi oundeb æked, son læi atestusast su sielos diti; mutto oanekaš aige sarnodæme maņnel vulgi son alma rafhetaga. Son bođi fast ja mon jerrim:

»Mi vaillo dust dal?« Mon im læk ožžom rafhe vastedi son. Mon čajetegjim sudnji dam værsa: »Gutte osko barne ala, sust læ agalaš ællem.« [Joh. 3, 36]. Mon ouddandollim dam ucca sanaša »sust læ« ja ocece maidai Joh. 5, 24 ja 6, 47. Dobbe šadde dak sanek Jesusest sardnujuvvut ja læk buokak čadnujuvvum oskoi barne ala. Maņnel go moai læime muttom aige ovtast sarnodam, gæčasti son duodalažat mu muođoidi ja celki: »Must læ dat dal.« Son vulgi sidi iloin bæste rakisvuodast.

Jos di ællema occabetet, de di dam mattebetet oažžot dast dal, gost di čokkabetet. Profet Esajas cælkka: »Mi čagjadceimek buokak nuftgo savcak, mi jorgidceimek ješgutteg su gæidnosis; mutto Hærra divti min buokai værredagoid dæivvat su.« Es. 53, 6. Min værredagok læk bigjujuvvum Kristus ala, ja Hærra i gaibed mavso guovte gærde. Son jes guti min suddoid rubmašes alde, dallego ruosa alde hængai.

Vælgge maksujuvvum.

Mi valddep dal muttom ouddamærka: Jos mon lifčim duhat kruvno vælggogas, ja must i lifči mikkege maina mavsam, ja dat olnai gæsa mon læm vælggogas aigoši mu sæddit giddagassi; mutto de boatte muttom, gutte dam birra læ gullam ja cælkka: »Mon im gierda oaidnet, atte Moody giddagassi dolvvujuvvu.« Ja son valdda ja maksa mu vælge, ja kvit-terig addujuvvu. Go mon oažom kvit-teriga oaidnet, de dieđam mon atte læm fria. Mutto dat olmai, gæsa mon vælggogas legjim oažo diettet, atte mon im læk maksam dam, son valdda ja gæssa mu rievte ouddi. Son cælkka, atte mon galgam vælgam sudnji ješ makset, jos im, de son

bigja mu giddagassi. Mon čajetam kyitteriga. Duobmar cælkka: »Vælgge læ maksujuvvum.« Mutto olmai čuožžota dam ala, atte Moody i læk ješ maksam. Lægo dam ædnamest oktage duobmar, gutte dam olbma bælest matta čuožžot, im jakke mon, atte govdu oktage; dastgo vælgge læ maksujuvvum, ja dat i matte guovte gærde gaibbeduvvut. Go dalle nabbo olbmuk æi gaibed mavso guovte gærde, galggačigo dalle Ibmel dam dakkat? I daga son dam. Vælgge læ maksujuvvum. Min suddok læk soavatuuvvum. Kristus ješ læ lonistam min, i nokkavaš dingaiguim i silbain igè gollin, mutto su ječas divras varain, damditi læk mi fria. Mutto muittet, atte vaiko bæste læge fria ja ansaškættes migjidi, læ dat almaken maksam cælkemættom ollo Ibmeli. Sust læi okta aidno bardne, ja son addi su mailbmai min diti. Maggar imašlaš addaldak dadde! Jos di bagjelgæččabetet daggar stuora bestujume, moft mattebetet di dalle helvet duomost vælttat?

Dat stuora gačaldak.

Dal aigom mon digjidi addet ovta gačaldaga: Maid aiggobetet di dakkat Kristusin? Dam gačaldakki fertibetet di vastedet. Oažžobetet di galle suttat, nuftgo muttom olmai dagai oanekaš aige dast ouddal, go son girkost olgus manai dai saniguim: »Mi riektaid læ dam amerikanalažast boattet daggar sarniguim?« Mutto dat læ almaken duotta, di fertibetet dasa vastedet. Go Jesus Pilatusi saddijuvvui, de Pilatus dam oudastvastadusast gæččali bæsat daggo bokte, atte son saddi su Herodesi; mutto son i bæsam, son fertti juoga cælkket Jesus birra. Ja go Judalažak bakkijegje su ala, basai son su giedaides ja celki: »Mon læm vigitæbme dam vanhurskasa varast.« Mutto dat bæsatallam i eritvalddam su vælge, i eisegen.

Okta engel daidda læt saddatalamen dast dam čoaggalmasa bagjel, ja son guldala, mi celkkujuvvu. Muttom daida cælkket: »Mon aigom vuostaivalddet su, mon im aigo gukkeb ajatallat.« Dallahaga aiggo engel vuolgget pæralpoartai lusa ja muittalet dam ođđasa, atte dal læ okta suddolaš bestujuvvum, ja de čuožžogoafta ođđa lavla čađa alme hærvas salaid dam suddolaža diti gutte gatta su suddoides. Ibmel adda dasto goččo-

ma dam suddolaža nama čallet ællema girjai ja orromsaje garvvet sudnji ođđa Jerusalem gavpugest, gost buok Jesus Kristus manak farga galggek læt.

Asalaš, mutto oagjebas.

Muttom olbmai læi okti eisevalde oudast ovta bagjelduolbmam diti, mi mieldesbuvti jabmen rangaštusa. Vittanak botte sisa okta nubbe manest ja duodaštegje su ašalažžan. Duobmar ja juryolbmak imaštalle, go si oidne bagjelduobme oagjebasvuoda. Si æi mattam arvvedet, manne dat olmai daggar duodaš aše mati valddet nuft oagjebasat. Go juryolbmak sierra ladnji manne, de si čei darbašam gukkes aige ouddal go si matte cælkket, atte son læi ašalaš. Ja go duobmar celki jabmen duomo bagjelduolbme bagjel, celki son maidai, atte son imaštalai, go son oini, maggar mašoin ja likkakættesvuodain olmai mati čokkat, vaiko jabmen læi su čalmi oudast.

Go duobmar læi garves, nakketi olmai su giedas occi ja dobbe olgusgesi ovta dokkumenta ja manai rievte oudast olgus nuftgo fria olmai. De die læi ašše, manne son nuft mašolaš læi; Dat dokkumenta, mi gæččos aige su ocast læi læmaš, læi čallujuvvum gonagasa giedain, ja dam alde čuožoi, atte son læi fria olmai. Gonagas læi sudnji cælkam, atte son dukkumenta i galggam čajetet ouddal go duobmo læi su ala celkkujuvvum. I læm imaš, atte olmai læi oagjebasvuodast, vaiko diđi ječas ašalažžan. Gæča, aito dat die læ, mi læ migjidi dorvvou duobmobæive. Mi læp arbmo ožžom min stuora gonagasast, ja dat læ sellijuvvum su barne varain.

Chicago buollem.

Manņel go Chicago læi buollam saddijuvvujegje ollo dingak migjidi buok mailme guovloin. Dak kasak, mai siste dak dingak botte, legje merkkijuvvum daid saniguim: »Sigjidi, guđek læk massam buok buollema bokte,« ja mist i læm mikkege dakkat æra go beviset, atte mi læimek alasen šaddam buollema bokte, ja go mi dam dagaimek, de mi oažžoimek dam oase, mi min ala bođi. Nuft læ maidai vuoinalažat. Mist i læk mikkege æra dakkat go beviset, atte mi læp vaivan, varnotes suddolažak, de læ vække migjidi garves. Jos juokke

olmai, gutte læ biliduvvum ja lap-pum, hoetta buok fastes dago, aigo Kristus bæstet su. Laka dubme min, mutto Kristus bæsta min.

Dat čagjadam skuvllamanna.

Muttom indspektora sodnabæiv skuvlast vazaši ovta bæive balga mielde, ja son dæivai muttom politi-olbma, gutte ucca manača laidi, manna baččadet čieroi. Son čuožasti ja jærali: »Mi læ šaddam mannai.« »Manna læ čagjadam,« vastedi nubbe. Indspektora siđai mana gæččat, ja soai manaiga muttom čuožgastoalpo lusa ja doalaiga dam ucca gandaša čuožga vuostai. Mutto dallanaga go manna oini indspektora dovdai son su ja viegai su salli, dat læi su sodnabæivskuvla-oapatægje. Son valddujuvvui dasto ja sidi dolvvujuvvui. Laka læ min gidda valddam; mutto batarekopi Jesusa salli, de mi læp bestujuvvum.

Golbma jage læi occam Jesusa.

Muttom ækked, go mon sardnedegjim Filadelfiast, čokkai sardnestuol baldast okta nuorra nisson, gutte gæččos aige darkkelet goččai mu ala, ja mu mielast læi son evangelium manņai goikkamen. Havske læ sardnedet, go læk darkkeles guldalægjek, ja si ječage ožžok buristsivdnadusa dast.

Go mon sardnam legjim loapatam, mannim mon su sarnotallat. »Lækgo don kristalaš?« jerrim mon. »Im læk, mutto mon halidam, atte mon lifčim,« læi vastadus. »Mon læm Jesusa occam golbma jage.« Mon celkkim: »Dat fertte læt boasto ibmardus.« Son ibmašin gæččai mu ala ja celki: »Ikgo don jakke mu?« »Don læk galle æppedkætta jakkam, atte don læk occam Jesusa; mutto atestuve suddolaš i darbaš golbma jage occat dam bæste, gutte moraš vaimoin su manņai goččea ja vuordda su boatema.« »Maid galggam mon dalle dakkat, jærrali nisson?« Ašše læ, atte don gæččalak dakkat juoida; don galgak aivestassi oskot dam Hærra Jesus Kristus ala,« vastedegjim mon.

»Vuoi mon læm nuft gukka „osko“ gullam, atte mon læm jure buoče ja vaibbam dam gullamest. Juokkehaš adda dam rađe, „osko,“ celkkek si, ja mon im dieđe damge, mi dat læ oskot.« »Vai nuft, lonotæbmo moai dasto dam sane „osko“ nubbin sanin, namalassi „dorva-

stemin“ daihe „dorvolašvuodain.“
 »Jos mon cækkam, atte mon aigom dorvastet sudnji, aiggogo son dalle bæstet mu?« — »I, mon dam im læk goassege cækkam, atte Ibmel ovtage olbmuk cækkema diti bæsta, don oazok duhat dingaid **cækket**, mutto dat i vœked jos don ik dorvast su ala, dust fertte læt dorvolašvuotta sudnji.« „Dat læ buorre,“ celki son, „must læ dorvvo sudnji; mutto,“ lasiti son sæmma ælbmeravkkalæmest, „mon im dovda ječam buorebun.“
 »Vai nu, na gal mon dal arvvedam; don læk golbma jage occam dovdoit ječad lutte, dam sagjai go don lifëik Jesus ala galggam dorvastet. Osko i boađe du vaibmoi, oudal go don Jesus ala dorvasak.«

Olbmuk alelassi occek ječasek lutte dovdoit; mutto don oazžok galle lokkat bibala vuostas Moses girje rajest Johannes almostusa ragjai, mutto ik gavna goggoge, gost čuožžo, atte dovddamušak læk čadnujuvvum bestujubmai.

Dovddam læ dat maņemus planko, maid bærgalak olgushoiggada aito dalle go sielo juolgek galggek duolmastet dam nana „boares aige bavte ala.« Son oaidna dam vaivan doarrestægje suddolaža, gutte læ gavnamen balga bæste lusa, ja son hoiggada olgus dam planko, ja dat vaivan suddolaš jakka, atte son læ čuožžomen goikas alde. Muttom sardne, maid don læk gullam bokta du bajas; mutto don oagjebassan šaddak, go don dam planko alde čuožžok. Gutta mano dastmaņnel daidak don jabmensængast vællat, ja bærgalak boatta dasto, go don burist jakak du ječad birra, ja cækkka dudnji: „A, dat læi mu dakko, mon ožom du dovddat ječad vuoinalažat dærvasen.“ Gost læk don dalle? Siello loaidast Ibmel sane nanna vuodo ala, dalle don ik bættatala, ik aigest ikge agalašvuodast. Ibmel sadne læ 6 duhat jage gæčaluvvum, ja dat i læk goassege bættam.

Ja de celkkim mon nissoni: »Ale šat dovddamušai birra jæra, mutto cæke nuftgo Job: Gæča, jos son vel mu jamasge časka, imgo mon almaken galgaši doaiivvot?« Son mu ala gæčai moadde minuta, ja bijadedines su gieđas mu gitti, celki son: »Moody, man dorvastam dal Jesus ala ja jakam atte son bæsta mu sielo

odn'ækked.« Son gærdoi daid sæmma sanid særvvegodde vuorrasidi ja girkkobalvvaalgjidi. Nubbe ækked bođi son fast. Im mate mon goassege vajaldattet su suonjardægje muođoid. Agalašvuoda čuovgas oroi dego baittemin su čalmin. Son manai sisa sarnodamladnji. Mon aldam jerrim, manne son dokko dal manai. Mutto go mon sisa bottim gavnin mon su sarnodæme muttomin su ustebin, son celki: »I læk mist mikkege æra dakkat go dorvastet Jesusi, mon læm ješ dam guoratallam.« Dam ækkeda rajest læi son okta daina buorremus bargin sarnodæmelanjast.

Dorvasteket dal Jesusi buokak odn'ækked — aivestassi dat læ gæidnu bestujubmai. Væketekus Ibmel min buokai dasa su rakisvuodas diti. Amen!

Bassebæiv' bivdo birra.

(Sisasaddijuvvum)

Mu mielast læ dat imašlaš, atte luossa galgga læt loppe bivddet bassebæive, vaiko dat læ divrasæmus buok gulin. Tana dæno assek oidnujek bassen bivddemen, vaiko mærraluossabivdin illa læ loppe bivdoværkaid mærast adnet vuostarga ækked rajest dimo 6 bærvadad ækkedi dimo 6.

Dæno olbmuk celkke, atte sist bassebeivid læ loppe bivddet, dainago læ ragja-dædno ja Suoma bælle maidai bivdek bassen. Galggapgo mi ævtodatolažat Ibmel bakkoma julgidæmek vuollai duolbmat ja gædotussi mannat, vaiko Suobmelažaid dam oaidnep dakkamen. Mon læm jurdašam, atte daida damditi læt loppe bivddet dænost go herredsstyre olbmain dobbe læk luossačacek — nuft maidai buok eisevaldin, guđemuš daina dalle læ nuft bassai, atte manna ja cækkka, atte dal mi galggap hæitet bassebivdo. Oidnujuvvum læ datge, atte girkkoi manadedin læk buođok divvujuvvum, ja girkest boađededin læk buođok oppujuvvum.

Davja gullap mi celkkujuvvumen, atte luossabivdo læ goarranam dænost; mutto mi læ dasa sivvan? Mibe æra go bassebivddem. Gibe laga mielde šat ælla, go ječa dak, guđek galgægje lagadoallam ala čuožžotet, læk særvolažak bassebivdemi. Mon damditi im čale, atte mon ovtage aigom hettit dam barggamest;

dastgo mon im læk luossabivdde; mutto dat læ stuora imaš, atte min čuvvgijuvvum rikast galgga daggar sevdnjis bakenvuotta rađdit. Dam birra lifëi ollo čallet, mutto lekus dat nokka dam have. Mon dieđam, atte ollok mudnji æi liko dam čallema diti, mutto ašše læ riehta, ja dalle ožžuk olbmuk cækket maid dattok.

John Andersen, Lerpollen.

Baparak ja konvuluttak

prentijuvvum namain saddijuvvujek damrajest dušše sigjidi, guđek oktanaga dinggumin saddijek mavso; dastgo mi læk boattam fuobmat, atte jos i maksujuvvu dallan go dinggujuvyu, de šadda vuorddemaigge migjidi berre gukke.

Bælddoluokka ja Stuararide.

Lossaden šadda čiekčat

sæčagasa vuostai.

Muittali „Cammilla.“

Lasse oudeb nummari.

Torkelest i læm hallo ođđasest fast oappalet Stuora ride, damditi saddi son Olausi girje ja ravkai dieđo dam rakkanusa harrai dobbe vuollen jogast. Mutto vastadussan dasa oazoi son dušše bælko, ollo æra dajatusai særvest maidai dam, atte Torkel visasæbbut dakka, jos son naveti manna ja algga sardnedet gusaidi ja galbedi, go atte oappatet Olaus Stuararide, maid son galgga dakkat ja dagakætta diktet.

Torkel oini dal, atte i væketam arvvaladdat Olausin, ja son arvvedi, atte dat huksim, maid nubbe dobbe læi alggam, læ dakkujuvvumen duššadam diti su obmudaga. I læm damditi sust mikkege æra dakkat go aše eisevalde gitti addet. Mutto vuost ravvi son Ibmela gitti buok; dastgo son didi, atte son læ dat sikkaræmus ja maidai dat vanhurskasæmus buokain.

Davja botte dak Daved sanek su muittoi: »I oktage sist, guđek vurdek du, galga šaddat hæppad vuollai; si galggek šaddat hæppad vuollai, guđek mænnódek oskaldasmættoiset alma ašetaga.« Sal. 25, 3. Ja dorvastedin daidi sanidi læi Torkel buore mašost ja addi ječas Ibmela stivrrijume vuollai.

Olaus ja Torkel dæivadæiga rievte oudast. Olaus buvti dobbe ovta dokumenta, man vuollai læi čallujuv-

vum Bælddoluoka oudiŝ ceigadest, ja dam dokumenta alde čuožoi, atte son i siđa maidege osid æmbo millobrugast, ja atte oastest, Olaus Stuararidest, læ vuoiggadvuotta jogain dakkat, maid son datto.

Torkel vuostainaggi ja čajeti daidi mittogirjidi, mak čajetegje, atte milloviste lika ollo gulai sudnji go Olausi, ja son æppedi maidai hui sagga, atte dat Olausu dokumente læi gudnalažat ožžujuvvum, dastgo son diđi, atte dam birra oudal i læm sadnege nanatuvvum, vaiko son nuft mangu jage læi assam Bælddoluokast, ja mangu have arvvalus læi læmaš daid milloviste bacatusaid erit valddet, vai jokka friabut golggat bæssa.

Æige læm dam dokumentast vittanak vuollaičallujuvvum ige diggest lokkujuvvum.

Algost oroi ašše sogjamen Torkeli vuoitton; mutto mangu bodnjama mañnel oudast ja mañast botte rievte olbmak dam mærradussi, atte jos Olaus satta vittani skappot dam ala, atte daggar kontrakta lagalažat læ dakkujuvvum, de dalle dat buorrenvalddujuvvu; mutto jos son dam i sattam, de dalle sust gaibbeduvvui valle.

Torkel dovdai ollaset vissesvuoda dam birra, atte dokumenta algost loppi læi værrot, ja go son gulai, atte Olausi addujuvvui loppi vuordnot, de šaddai son morašlaš milli, nuft atte jos son dal lifēi sattam, de lifēi son obba aše diktam manuat, mutto son i sattam dal orostattet.

Olaus dagai vale ja oažoi riehta mutto Torkel fertti makset olles summa olgusgoloid. Dam bæive go Olaus aše vuiti læi okta su likolæmus beivin; su obmudak šaddai daggobokte mavsolčebbo, ja su mielast vel buoreb læi, atte son dal oažoi Bælddoluoka aibas duššadet, ja son jurddagi siste oini juo dam hærvas oainatusa, go Torkeia čabba gieddek ja bældok čace vuollai bigjijuvvujek.

Torkel ja Olaus birra sardnujuvui dal birra buok, ja vaiko Torkel gal i læm sagga arvost adnujuvum, damditi go son læi „lokke“ ja ibmelbalolaš, de almake arvvedegje, atte son dam have læi oaffar Olaus Stuararide vaše oudast, æige ballam olbmuk cækkemest, atte Olaus værrevale dagai.

Olaus Stuararide læi dai mañemus jagid ibmelcøttom mænnodusai-

des bokte bagjelasas gæssam guovlos olbmui vaše, mi vel æmbo lassani, go gullujuvvui, moft Torkelin manai rievte oudast. —

Juokkehas mati arvvedet, moft Bælddoluokain manai, go Olaus lobe oažoi jokkačace baddadet su datos mielde. Buok gieddek ja bældok šadde čace vuollai. Ja dam maidai arvvedegje buokak, atte Bælddoluoka oudiŝ æigad i læm nuft jalla, atte son daggar kontrakta čaleti, go Olaus rievte oudast ouddangesi.

Gaskadalvve læi dalle go duobmo dieđituvvui, ja Olaus algi čævlastallamin ja angervuodain bargo ouddedet, nuft atte son, go giđđa bođi læi jockagaddai gæsetam plankoi ja hirsai darbaš mađe, ja dal galgai odđa, stuora millobruka dasa ceggijuvvut.

Torkel ja su akka Olea æva cøpedam, mi dam mañest čuovvo sodnoidi. Soai jæraiga damditi goabbaguoimesga: »Maid galgge moai dal dakkat? Galgego moai gilvvet dan giđa vai æm?« Dastgo soai diđiga, atte jos Olaus garvesen oažžo millo oudal lagjimaige, de sodno gilva dušša čace vuollai, ja sodno barggo šadda avketæbmen. Soai diđiga maidai, atte Olaus lutte i læm mikkege vaibmolađesvuodađid vuorddet; dastgo su luonddo læi daggar, atte mađe æmbo son oini vahaga ja duššadume nubbe lutte, dađe ilokæbbo læi son.

Nubbe bælest læi fast nuft, atte jos soai æva gilvvam, de i læm vuorddet cørago nælgge ja hætte; dastgo æna læi sin aino bajasdoallo.

Muttomak Torkela ustebin celkke sudnji, atte son mašoin dam aše galgga valddet; dastgo jos nu boastot gævva — nuftgo dal galle orro čajetæme — atte Olaus bahain mavsatallam hutkamak oudal lagjimaige ollašattujuvvujek, galle si dasto ovtarađalažat gæččalek su væketet čađačuoppat jockamielle væbaš nuorttalažast. Mutto mi æp darbaš dam birra sardnot vela oktige.

Torkel læi dal oajdnam, atte olmušlaš vanhurskesvuotta i læm mikkege sikkares vuodoi, man ala sataši nannoset luottet, ja damditi i duostam son dorvastet ustebidege, mutto vallji buok bigjat Ibmele gitti. Son diđi, atte su lutte læ oažžomest vuoiggadvuotta dasa, gutte læ vuoladeddujuvum, ja vække dasa, gutte væketaga læ. Nuftgo dolin Esekias olgus-

lebbi Sankerib brævai Hærra čalmi oudi ja rokkadalai væke, nuft maidai dagaiga Torkel ja Olea.

Soai ouddanbijaiga aše ovtagærdasazažat Ibmele oudi, ja sæmma aige, go soai rokkadallaiga Hærrast væke aldsesæska, muitiga soai maidai mielde valddet armotravnno oudi sodno vašalažaidæska. Soai ječasga harjetallaiga bæivalažat cækket: »Hærra šaddus datto,« ja Ibmele gulai sodno ovtastattujuvvum rokkadusaid, nuft atte vaimomašoin ja dorvvolažat algiga giđđabargo, dego i lifēi mikkege hettitusaid vuorddagasast.

»Hærra læ okta vækætægje hæđest ja læ gavdnujuvum stuoresen,« cælkka Daved. Duottavuoda daina sanin bođiga maidai Torkel ja Olea dovdat; dastgo vaiko olgobælde juokke guovlost sævdnjadas ja gavkasvuotta oroi sodno birastatemen, de baiti almaken Ibmele imašlaš arbmo guovte gærdasaš famoin ja lieggasin sodno gæfhes, mutto rafhalaš sidast.

Dam aige læi dego vuostas heludak-biegga čađa sodno bærras manai. Manakge alge okta nubbe mañest rakistet Hærra, nuft atte si ovtain njalmin matte cækket: Hærra læ stuora dingai dakkam, damditi læpmi ilost.

Bælddoluokka læi harvve aige læmaš buoreb ordneges go dam jage, ja šaddat algi hui arrat. Rokkabælddo, mi læi vuolemusast jockagaddest, oroi dego bilkkidæme Torkela balo; dastgo dam aigest go son læi assam Bælddoluokast, i læm sust goassege læmaš nuft burist šaddam bælddo. Nuft læi maidai bivge ja nissobældoin.

Bittaš jogast bajas læi manain ucca beldoš, mi læi addujuvvum sin halldoi, ja masa si legje gilvvam navrašid ja æra smava šaddoid. Dat legje manarakadusak, æige læm arvvaluvvum dalobierggasen, mutto manai læi dat bælddo stuora hærvasvuottan, juokke bæive si dobbe dugurdadde, ja dat bælddo daihe gardde læ sigjidi dego gonagassi su rika.

Dat bælddo galgai loet oktasaš obmudak buok manai; mutto ucce Johannes, gutte læi 10 jage, ja su oabba, Lina, gutte læi 8½ jage, siđaiga cønemusad radđit.

Lasetuvvu.

»Nuorttanaste« čalle prentejægje ja olgusadde læ G. F. Lund Sigerfjord, Vesteraalen.